

Diagnoser i børneperspektiv. Forskellighed er ingen diagnose

Lilja Scherfigs børnebog sætter spørgsmålstegn ved, om vi diagnosticerer børn frem for at værdsætte deres vildskab, kreativitet og forskellighed.

2016 Nr. 19

Signe Skelbæk

Søskendeparret Hasse og Hanne er lige så forskellige som dag og nat. Hasse er sådan en, der sætter gang i de vilde, kreative lege om mælkekartonsfolket og jordbærkonger, imens marmeladen væltes på gulvet, og læbestiftblomsterne tager form på væggene. Men far er ikke imponeret. Han ville ønske, at Hasse var lige så fornuftig og rolig som Hanne. Lilja Scherfig kan med denne bog skrive sin 10. bog på CV'et. Denne gang rejser hun spørgsmålet: Er der en tendens til, at vi overdiagnosticerer børn?

Hvad vil du med bogen?

»Bogen er en hyldest af forskelligheden, det skæve, det farverige, det kreative og det vilde. Det kan godt være, at forældre gerne vil have, at deres børn er stille og rolige. Det ville jo være så let, men hvis det virkelig var sådan, ville verden være trist og kedelig. Jeg har været inspireret af Emil fra Lønneberg, som vi jo alle er vilde med. Han gjorde jo en masse tossede ting, men han gjorde det jo i en god tro, og tænk, hvis han var blevet normaliseret. Tænk, hvor forfærdeligt det ville have været for hans søster Ida. Hun var jo netop vild med, at han var så crazy, mens hun var den fornuftige.«

Hvem egner bogen sig til?

»Jeg vil gætte på, at børn kan få gavn af den, fra de er fire år. Der kan de høre historien, kigge på billeder og forstå nogle ting. Er børnene ældre, kan man spørge dem, om de føler, at de skal være på en bestemt måde. Jeg tror, at mange børn føler, at de bliver dresseret til, at det gælder om at være stille, fornuftige og få gode karakterer. Men det er lige så vigtigt at være kreativ, synge højt, lege og bruge sin fantasi. Vi har brug for nogle, der kan slå på tromme, har brun hud, ser anderledes ud og gør ting på anderledes måder, ellers bliver det simpelthen kedeligt at leve.«

Er bogen en kritik af diagnosesamfundet?

»Vi skal i hvert fald passe på, at vi ikke altid bare diagnosticerer. Vi skal give plads til, at nogle børn er vildere end andre. Selvfølgelig ikke hvis de virkelig lider af en diagnose, men hvis det handler om, ligesom i denne her bog, at det faktisk er faren, der synes, at det er irriterende, at børnene er vilde, så er det jo fuldstændig absurd.

Der bliver givet rigtig mange piller til børn, og jeg synes som udgangspunkt, at det er lidt sørgeligt, at det ikke kan klares på andre måder. Det er i hvert fald noget, vi skal snakke om, synes jeg.«

Om bogen

’Verdens bedste team’

Af Lilja Scherfig, illustreret af Lea Hebsgaard Andersen.

Forlaget Jensen & Dalgaard, 2016, 32 sider, vejl. pris 248 kr.

Hasse og Hanne er søskende. Hasse er vild og kreativ, Hanne er rolig og fornuftig. Far er så træt af Hasses vilde lege, at han henter et glas piller hos lægen. De gør Hasse rolig og kedelig, synes Hanne. Hun beslutter sig for at smide pillerne ud, så hun kan få sin livlige bror tilbage.

Om forfatteren

Lilja Scherfig er uddannet på Forfatterskolen og har skrevet børne- og ungdomsbøger siden 2007.

’Verdens bedste team’ er hendes 10. børnebog.